

Lambert Speelman
Pretoriaan 32A-01
3072 EN Rotterdam

Bijlage(n):

- [4001792 - Rijksvoorlichtingsdienst](#)

Gemeente Rotterdam, Concerndirecteur Werk en Inkomen

drs. ing. V.J.M. Roozen
Postbus 1024
3000 BA Rotterdam

Rotterdam, 31 oktober 2018

Kenmerk:

78952164

Betreft:

RONDKOMEN

BSN:

XXXX.XX.XXX

... aan armoede wordt schandig veel verdiend ...

Weledelgeleerde heer/vrouwe,

Voorwoord: De nationale wetgever had de richtlijn niet correct geïmplementeerd, waarmee een decentrale overheid werd geconfronteerd. Het Hof bepaalde dat in een dergelijk geval de decentrale overheid wordt geacht aan zijn verplichtingen te voldoen door de nationale wetgeving buiten beschouwing te laten en de bepalingen van de richtlijn te volgen. ¹⁾

Van een democratische rechtsstaat kan worden gesproken als in een staat de collectieve besluitvorming zo is georganiseerd dat alle burgers van het land gelijkelijk in staat worden gesteld om invloed uit te oefenen op de uitkomsten van dat proces (democratie) en als die burgers door binding van die ambten aan algemene rechtsregels (rechtsstaat) gelijkelijk **beschermd worden tegen overmatige en willekeurige machtsuitoefening** door overheidsambten. – Bron: *Staatkunde, Nederland in drievoud*

Verder heeft de directeur Rijksvoorlichtingsdienst mij namens de minister-president, minister van Algemene Zaken kenbaar gemaakt dat de Europese rechtsorde bovendien boven die van de lidstaten staat. Ook heeft het staatsgezag de gezamenlijke taak de kwaliteit van de democratische rechtsstaat Nederland te onderhouden.

Uit meerdere bronnen is op te maken, dat het de overheid geruime tijd niet gelukt de richtlijnen tijdig, geheel en correct om te zetten in nationale wetgeving. Er zijn ook bronnen die te kennen geven dat het ook bewust gebeurt. Er is dan ook duidelijk sprake van *onjuist geachte bestuurshandelingen*.

De rechtsstaat is een staat waarin de heerschappij van het recht wordt erkend. Dit betekent dat niemand zich aan het recht kan onttrekken, ook de overheid niet. De bedoeling hiervan is dat in het maatschappelijk verkeer onderling vertrouwen mogelijk wordt. – Bron: *Staatkunde, Nederland in drievoud*

¹ <https://europadecentraal.nl/wp-content/uploads/2013/01/Verdragsbeginselen.pdf>

In *Staatkunde, Nederland in drievoud* maken De Jong en Schuszler de grondslagen van de moderne staat inzichtelijk. Zij concentreren zich daarbij op de relatie tussen de staat en het recht. Verschillende opvattingen worden gepresenteerd die de lezer in staat moeten stellen zelfstandig de essentiële vraagstukken te analyseren in de relatie tussen staat en samenleving.

In een brief d.d. 6 juni 2017 laat burgemeester A. Aboutaleb mij het volgende weten: 'Met u ben ik het eens dat wij met zijn allen samen moeten blijven werken aan de instandhouding van deze maatschappelijke voorzieningen, mede door kennis te bevorderen, zodat iedereen zijn bijdrage kan leveren aan een gezonde toekomst waarin geen behoefte is aan ondermijnende praktijken en waarin zoveel mogelijk burgers het op eigen kracht redden.'

Het beginsel van loyaliteit (ook wel unietrouw, voorheen gemeenschapstrouw) houdt in, op grond van art. 4 lid 3 VEU, dat lidstaten de verplichtingen van het Europees recht moeten nakomen en geen maatregelen mogen nemen die de verwezenlijking van de doelstellingen van het EU-Verdrag in gevaar kunnen brengen. Zoals u mogelijk bekend is, staan sinds 1983 in de Grondwet naast de klassieke grondrechten (art. 1-17) een groot aantal zogenaamde sociale grondrechten (art. 18-23) die als een symbool van de verzorgingsstaat kunnen worden gezien.

Voor het functioneren van de staat, hetgeen doorwerkt op de samenleving, zijn enkele basisregels van de staat opgesteld. Eén daarvan is: 'algemeen erkende klassieke grondrechten (bescherming tegen overheidsingrijpen) en sociale grondrechten (aanspraak maken op overheidsingrijpen) worden beschermd, teneinde de menswaardigheid van ieder individu in de samenleving tot gelding te laten komen.'

Mede doordat overheden tekortschieten tekortschiet bij het omzetten van richtlijnen ontstaat een situatie waarin de uitvoerende macht (deels) berust op kracht, illegaliteit en repressie. Als gevolg daarvan is mij veel vermogen ontvreemd en stond ik 3 januari 2017 buiten, dakloos.

Het probleemoplossend vermogen is het vermogen om te (h)erkennen dat problemen bestaan en tot een plan kunnen komen om deze problemen op te lossen. Het probleemoplossend vermogen vraagt om vaardigheden als: signaleren, analyseren, oplossingsstrategieën bedenken, creatief denken, doorzetten, samenwerken, proactief zijn, evalueren en reflecteren.

Na mijn schrijven d.d. 16 oktober 2015 aan Zijne Majesteit, waarop ik Hem gewezen heb op 'De Verwaarloosde Staat', heb ik burgemeester A. Aboutaleb geschreven m.b.t. de persoonlijke situatie. Een situatie die niet op zich staat! Nadat de brief voor verdere behandeling is overgedragen aan de concerndirecteur Maatschappelijke Ontwikkeling werd er contact met mij opgenomen vanuit het wijkteam centrum. De functionaris blijkt daarnaast ook Wmo-adviseur te zijn en eigenaar van Het

Baken (Bewindvoering en Dienstverlening).

Juist door deze bijzondere functies worden aan het overheidshandelen specifieke kwaliteitseisen gesteld, die boven alles berusten op de gedachte dat gezag niet in handen van enkelen moet worden gelegd. Gezag moet worden verdeeld, zodat misbruik (ook van een 'dictatuur van de meerderheid') en oneigenlijk gebruik wordt voorkomen. – Bron: *Staatkunde, Nederland in drievoud*

De gemeente Rotterdam voldoet niet aan de kwaliteitseis! Sterker, de Nederlandse staat zelf voldoet niet aan de kwaliteitseis.

Gelijkwaardigheidsbeginsel:²⁾ Het beginsel verplicht elke lidstaat om bij de inrichting van de interne rechtsorde ervoor te zorgen dat de procesregels voor rechtsvorderingen die ertoe strekken de rechten te beschermen die de justitiabelen aan het Unierecht ontleen niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke nationale vorderingen gelden.

Het gelijkwaardigheidsbeginsel strekt daartoe dat voorkomen wordt dat lidstaten alle maatregelen zullen treffen om de verplichtingen uit het EU-Verdrag en het EU-Werkingsverdrag* na te komen en zich zullen onthouden van alle maatregelen die de doelstellingen van deze verdragen in gevaar kunnen brengen. Het beginsel werkt ook tussen de lidstaten onderling, tussen de instellingen en de lidstaten en tussen de instellingen onderling.³⁾

* Het EU-werkingsverdrag dient tevens als de considerans van de Grondwet.⁴⁾

De jongeling die een opleiding bestuurskunde volgt krijgt van Belinfante en De Reede het volgende mee: 'Voor de staatsbeoefenaar is het nodig het bestaan en de inhoud van dat ongeschreven staatsrecht te kennen. Het is dus ook een bron van staatsrecht.'

Het staatsrecht in ruime zin betreft *de organisatie van de overheid*, de bevoegdheden van de verschillende overheidsorganen en de relatie overheid – burgers. Dit ruime staatsrechtbegrip omvat het staatsrecht in enge zin, ook wel aangeduid als het constitutionele recht omdat dit de constitutie dat wil zeggen de inrichting van de staat regelt (al gebruikt men de term constitutie ook wel voor de Grondwet), en bovendien het bestuursrecht.

Bestuursrecht ziet op de rechtsnormen betreffende het bestuur dat de overheid uitoefent in de samenleving, de relatie bestuur – burger, alsmede de beschermingsmogelijkheden voor de burgers tegen onjuist geachte bestuurshandelingen. – Bron: *Inleiding tot het Staatsrecht en het Bestuursrecht*

Nadat ik 3 januari 2017 dakloos werd, heb ik 4 verschillende boeken ter hand genomen die in de afgelopen 20 jaar deel uitmaakten - en nog maken - van hogere en wetenschappelijke opleidingen. Ik zet dan ook vraagtekens als het gaat over de professionele eigenschappen ⁵⁾ en het cognitieve niveau ⁶⁾ van ambtenaren.

² <https://www.ensie.nl/minbuza/gelijkwaardigheidsbeginsel>

³ <https://www.ensie.nl/minbuza/gemeenschapstrouw>

⁴ <https://www.denederlandsegrondwet.nl/id/vibzn3cm6it8/preambule>

⁵ <http://www.carrieretijger.nl/functioneren/professionele-eigenschappen>

⁶ <https://www.cce.nl/somatiek/model-voor-analyse-van-probleemgedrag/analyse-van-factoren-die-verband-kunnen-houden-met-probleemgedrag/persoonskenmerken/cognitieve-niveau>

Op 16 oktober 2018 doet u mij een besluit toekomen naar aanleiding van de individuele inkomens-toeslag die op 14 september 2018 is aangevraagd. Ik lees ook de reden van de afwijzing.

Overheidshandelen kan voor de burger ingrijpend zijn.** Van de overheid wordt dan ook zorgvuldigheid vereist bij de voorbereiding van besluiten. De overheid dient op grond van artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) de nodige kennis te vergaren omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.⁷⁾

** Rond mijn 4de jaar al mogen ervaren wat dit kan betekenen voor het functioneren van de ouders.

Maatregelen die de overheid neemt werken door, tot in de huiskamer/privésfeer. ‘Al in 1893 liet Durkheim zien hoezeer zelfs een hoogstpersoonlijke beslissing als zelfdoding mede bepaald wordt door bepaalde structuurkenmerken, zoals de economische situatie of het gebrek aan politieke stabiliteit. Hetzelfde blijkt ook te gelden voor onder andere partnerkeuze, echtscheidingen en kindertal. Dergelijke invloeden bracht iemand eens tot de (paradoxe) uitspraak dat de maatschappij niet bestaat maar wel invloed uitoefent.’ – Bron: *Grondbeginselen der Sociologie*

Het mag u duidelijk zijn dat ik de kennis niet heb uit boeken! De kennis die ik heb, is uit alledaagse situaties waarin meerdere burgers belangen en conflicten afwegen. Beschouwingen.

De uitvoerende macht, is niet bij machte de onderliggende fundamentele en structurele problematiek te behandelen. Zij is hiertoe ook niet (voldoende) toe opgeleid. Op de vragen die ik heb vanwege de complexe problematiek waar ik als burger mee geconfronteerd wordt hebben zij géén antwoord. De uitvoeringsinstantie van het UWV deelde mij in 2016 dan ook het volgende mede: “Het UWV biedt geen oplossingen!” De contactpersoon liep van tafel en verdween achter een gesloten deur.

‘Individuele inkomstenstoelag’: De overheid kijkt naar een bruto-inkomen? Ik deel mede dat de belastingdienst, ondanks een recent bericht aan directeur-generaal Belastingdienst. Dr. J.J.M. Uijlenbroek, mij nog niet heeft geholpen bij de financiële problematiek waarmee ik vanuit regelgeving en bestuur vanuit het Rijk mee geconfronteerd ben. Ook de decentrale overheid heeft het ondanks meerdere verzoeken vanaf november 2015 aflaten weten. Steeds meer huishoudens hebben daardoor met complexe problematiek te maken. Is dit vreemd wanneer meesters en doctoren zich over de winsten ontfermen, niet over de bevolking, de relatie staat en samenleving?

In reactie op het “Actieplan Verbetering Feitenonderzoek in de Jeugdbeschermingsketen” ‘*De rechtsstaat is ook voor kinderen*’,⁸⁾ wordt gesproken van een ‘fundamenteel verschil in visie’. Ik stel vast dat er (ook) sprake is van een fundamenteel verschil in doelstelling (visie/missie)!

⁷ <http://advocatenvastgoed.nl/specialismen/algemeen-bestuursprocesrecht/algemene-beginselen-van-behoorlijk-bestuur>

⁸ <http://advocatencomite.nl/Rechtsstaat%20ook%20voor%20kinderen.pdf>

Jurisprudentie

Het beginsel van loyale samenwerking moet ook worden geëerbiedigd door EU instellingen. Het Hof heeft in het Zwartveld arrest (zaak C-2/88) bepaald dat ook de EU instellingen (in dit geval de Commissie) loyaal moeten samenwerken met de lidstaten.

Het Costanzo-arrest (zaak C-103/88) bepaalde dat het principe van (toentertijd genoemde) gemeenschapstrouw tot gevolg heeft dat decentrale overheden zelf verantwoordelijkheid hebben voor het uitvoeren van onvoorwaardelijke en voldoende nauwkeurige richtlijnbevestigingen in geval deze niet tijdig, niet geheel of niet correct zijn omgezet in nationale wetgeving. In deze zaak ging het om de omzetting van een richtlijn in nationale (Italiaanse) wetgeving. De nationale wetgever had de richtlijn niet correct geïmplementeerd, waarmee een decentrale overheid werd geconfronteerd. Het Hof bepaalde dat in een dergelijk geval de decentrale overheid wordt geacht aan zijn verplichtingen te voldoen door de nationale wetgeving buiten beschouwing te laten en de bepalingen van de richtlijn te volgen. – Bron: *Europa decentraal* ¹⁾

De burger ziet zich geconfronteerd met een toenemend aantal regels en is veelal afhankelijk van een specifiek voor hem genomen besluit! Een besluit dat alsmaar uitgesteld wordt en waaronder ook de jongere lijdt.

Drs. ing. VJ.M. Roozen, weledelgeleerde heer/vrouw, ik wordt wederom geconfronteerd met dwangbevelen, incassokosten, oplopende rente, bestuursrechtelijke premies, beslagleggingen op roerende zaken, et cetera.

Concluderende dat aan de ondermijnende praktijken, regelgeving en bestuur vanuit het Rijk, (nog) geen einde komt:

1. “Hoe moet ik rondkomen?”
2. “Welke vervolgstap of vervolgstappen denkt u te nemen of gaat u ondernemen?”

Ik zie met belangstelling uit naar uw antwoorden.

Hoogachtend,

Lambert Speelman